

[Justitsministeren.]

Priens Flugt til Danmark, forespurgt, om man fra dansk Side agtede at foretage noget i Anledning af Priens ulovlige Grænseovergang, da man, hvis dette ikke var Tilfældet, kunde tænke sig at søge ham hjemsendt til den britiske Zone for at rejse Sag mod ham for hans ulovlige Grænseovergang.

Denne Sag er imidlertid ikke blevet fulgt fra engelsk Side over for danske Myndigheder, hvad jeg tør tage som Udtryk for, at de engelske Myndigheder ikke har haft nogen særlig Interesse i en kraftigere Indgriben over for Prien, men har stillet sig tilfreds med, at med Prien var et meget uønsket Uroelement forsvundet fra Landsdelen.

Fra en Mand, som paa nært Hold har fulgt Udviklingen, og som selv fra Begyndelsen har haft megen Tilknytning til og Sympati for Priens Virksomhed, er det oplyst for Ministeriet, at Sandheden om Priens saakaldte Flugt til Danmark i 1946 er, at Prien paa dette Tidspunkt var en færdig Mand i Sydslesvig, hvor de mere ansvarsbevidste Kredse efterhaanden havde vendt sig fra ham, og hvor han havde maattet opgive at vinde Indpas hos de Folk, som havde Indflydelsen, saa at han alene havde bevaret Tilknytning til de videstgaaende Aktiver eller til rene Outsidere i det sydslesvigske Spørgsmaal. Han har vel derfor indset, at denne Tingenes Tilstand ikke var holdbar, og draget den Slutning, at der var mere at tjene, hvis han flyttede sine Teltpæle til denne Side af Grænsen.

Jeg tror ikke, jeg behøver at sige meget om Priens Virksomhed under hans sidste Ophold her i Landet, indtil han den 10. Maj 1948 blev sendt hjem til Tyskland. Prien udfoldede i denne Periode en meget aktiv Virksomhed, hvis væsentligste Formaal var at skabe en illegal sydslesvigsk Frihedsbevægelse. Paa offentlige Møder rundt om i Landet og ved Dagligstuemøder agiterede Prien kraftigt for, at man skulde aabne en Frihedskamp i Sydslesvig svarende til Besættelsestidens her i Landet. Det lykkedes ham navnlig i Jylland at samle en Kreds om sig, en Kreds, som ogsaa har maattet yde betydelige økonomiske Ofre for at holde Prien i Gang. Det lykkedes ham saaledes ogsaa i Bov at oprette en saakaldt „Sydslesvigsk Pressetjeneste“. Prien har ikke indskrænket sig til at agitere for en illegal Bevægelse i Sydslesvig. Han har indrømmet, at han selv har arbejdet illegalt i den sydslesvigske Frihedssag lige siden Kapitulationen og ogsaa, medens han har opholdt sig her i Landet, har virket gennem illegale Forbindelser til Sydslesvig. Jeg tør gaa ud fra, at det er

Medlemmerne af det høje Ting bekendt, at han under sit Ophold her i Landet har udgivet to Bøger „Er det Frihed?“ og „Er det Demokrati?“, i hvilke Bøger han giver Udtryk for en til Tider særdeles skarp Kritik af den Politik, som de britiske Besættelsesmyndigheder har ført i Sydslesvig. Hele denne Agitation har skabt en betydelig Uro i Sydslesvig og har bidraget stærkt til at forøge de britiske Myndigheders Besværligheder med Administrationen af Landsdelen, og det er de danske Myndigheder bekendt, at de britiske Myndigheder har givet Udtryk for stærk Misfornøjelse med Priens Virksomhed, som man fandt stridende mod saavel de britiske som de danske Myndigheders Interesser.

Som Tiden gik, formede Udviklingen sig for Prien som forinden hans Flugt til Danmark. Flere og flere af hans hidtidige Tilhængere blev betænkelige, og mange blev klare over, at Prien i Virkeligheden var en farlig Mand for den Sag, som han gav sig ud for at kæmpe for, ikke mindst paa Grund af den Splittelse, som han skabte inden for Sydslesvig. Man havde indset, at Prien ikke var den rette Mand til at lede Informationsvirksomheden for Sydslesvig, og i November 1947 blev der oprettet en „Sydslesvigsk Nyhedstjeneste“ med en dansk Journalist som Leder.

Der var de danske Myndigheder saa meget ufordelagtigt bekendt om Prien, at man besluttede ikke at ville forny hans Opholds- og Arbejdstilladelse, naar den udløb den 23. Januar 1948, men man foretog sig i øvrigt intet over for Prien, da man vilde give ham rigelig Tid til at afvikle sine Forhold her i Landet.

Prien var allerede en død Mand i den sydslesvigske Bevægelse, da Sydslesvigsk Forening i en Skrivelse af 6. Februar 1948 til Statsministeren meddelte, at Foreningen intet havde med Prien at gøre, og at Forretningsudvalget var af den Opfattelse, at det vilde være uheldigt for Udviklingen i Sydslesvig, om Prien kunde fortsætte sin hidtidige Virksomhed vedrørende Grænsespørgsmaalet. Da Prien blev bekendt med Indholdet af denne Skrivelse, udbredte han den Opfattelse, at det Standpunkt, som Sydslesvigsk Forenings Forretningsudvalg her indtog, nærmest var det paatunget af Statsministeren. Priens Paastand er helt urigtig. Sammenhængen er den, at en Repræsentant fra Forretningsudvalget havde op søgt Statsministeren i København og mundtlig fremsat sin Erklæring og sit Ønske.

Da Statsministeren naturligvis maatte tillægge Sydslesvigsk Forenings Bedømmelse